

180 Karamuğum

— Necmi Yaprak · 23 Nisan 2010

Karamuğum...

Gözümün ilk ağrısı

Dinle bak ne diyor yüreğimin yarası

Haberini alıgımda çözüldü dizlerimin bağı

Sabahın beşinde

Beyaz bir beze belemişler

Cam küvete yerleştirmişler

Doktorlar, hemşireler

Durumu iyi değil, yaşamaz dediler

Beni çılgına çevirdiler

Öyle çok kızmışım ki

Küvetten aldım seni

Küçücük bedenim

Doldurmadı ellerimi

Kimse bana engel olamadı

Annemi ve seni aldığım gibi

Doğru eve getirdim

Fırladım sokağa

İyi bir doktor bulmaya

Deliler gibi dolanırken

Bayan çocuk doktoru

Kendiliğinden geldi ayağıma

Dostlar sağ olsun

Kontrol ettikten sonra

Hiç bir aksilik yokmuş

Ne yapacağımızı

Sıkıca tembih etti

Karamuğum benim...

Annemi bile ememedim

Her gün aynı ineğin sütü için

Üç kilometre gittim geldim

Sesin çıkmıyordu, ağlamıyordun

Tam yirmi gün sonra

Başladın kıpırdamaya

Mosmor olan yüzüne
Sanki nurlar indi
Bir aylık iken tekrar gittik kontrole
Bayan doktorumuz bile
Şaşırdı, bu nasıl olmuş böyle

Karamuğum..
İlk göz ağrım
Şimdi kaç yaşındasın
Üç yıldır evden uzaktasın
Bir gün sesini duymasam
Nasıl deli olduğumu
Hele annen bir akşam bile
Aramadan duramaz seni
Bize kızılıyorsun biliyorum
Her akşam aranırımı böyle
Ben çocukmuyum
Kocaman insan oldum
Bu kadar telaş niye
Ah be karamuğum
Bu duyguyu anlatamam sana
Zamanı gelince anlarsın bizi
Sen yeter ki
İyi çalış derslerini
Allah akılını almasın
Karamuğum, ilk göz ağrım
Hadi..kapat telefonu
İyi uykular dilerim

18.04.2010